

Написав десяту таблицю, приходить до слідуючої і пише:

ТАБЛИЦЯ Х.

»Коли той корабель був далеко відплив від берега, зірвала ся страшна буря на морі і занесла корабель до одного міста, а що в тім місті був моєї жени отець й пізнав ті хоруговки, що то вишувала його донька, прикликав мене до себе і узнав яко свого зятя«.

Петро.

Підходить далше і пише:

ТАБЛИЦЯ ХІ.

»Коли я тут в сїм місті побув три дні, вислав мене моєї жени отець з одним міністром, з тим самим, що сю церков збудував, по мою жену. Коли ми так оба плїли, показував він мені золоту рибу у воді; колиж я перехилив ся через поруче на покладі, щоб ту рибу побачити, зланав він мене за ноги і перекинув через поруче у море«.

Петро.

Приходить в кінці Петро до останньої дванаїцятої таблиці і пише:

ТАБЛИЦЯ ХІІ.

»За помочню Бога виратував ся з широкого моря, і приплив до одного пана й став у нього яко дозорець виноград, а діставши по трох літах мій заробіток, пішов я від села до села, від міста до міста, аж зайшов тут. Саме довідав ся я, що тут треба маляра, щоби для царівни змалював церков; тож я зголосив ся їй докінчив роботу. Я називаю ся Петр, син Онисима, муж Зулими, батько Онуфрійка«...

Петро.

Докінчивши останню таблицю писати, замкнув і о церков і пішов до міністра.

— Робота — каже до нього — укінчена! Прешу пійти й оглянути!

Утішив ся дуже міністер, що церков вже готова, прибїг чимскорше до Зулими та попросив її, щоби пішла оглянути церков.